

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Petri Ribadeneiræ, Societatis Iesv Presbyteri, De
Tribulationibus huius seculi Libri Duo**

Ribadeneyra, Pedro de

Coloniae, 1604

IX. Quomodo tribulatio nos reddat perfectos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50340)

Psal. 18.

tes & humiliantes nosmetipsos, confu-
gimus ad Dominum, vt ineffabili sua
misericordia nos confortet atque con-
seruet, dicentes cum Dauide: *Bonum mihi
quia humiliasti me; vt discam iustificationes
tuas.*

CAPVT IX.

QVOMODO TRIBVLATIO
nos reddat perfectos.

Perfectio cuiusque rei in eius fine &
peractione consistit, & plerunque
illud perfectum esse dicimus, quod om-
nibus suis partibus absolutum est. Ho-
minis itaque perfectio in hoc constitui-
tur in hac vita, vt nimirum vnitus &
coniunctus Deo, perfectè eidem adha-
reat, tanquam vltimo suo fini & supre-
mo bono, quod fieri non potest, nisi per
virtutem supernaturalem, quam Deus in
animam infundit, charitatem scilicet,
quâ Deum diligimus propter seipsum,
& proximum propter Deum. Quare A-
postolus Paulus inquit: *Finis praecepti est
charitas de corde puro, & conscientia bona,
& fide non ficta.* Et alio in loco: *Qui dili-
git proximum legem impleuit.* Et iterum:

1. Timot. 1.

Rom 13.

Col. 3.

Super

*Super omnia charitatem habete, quod est
vinculum perfectionis.*

Et Sapiens ait: *Deum time, & man- Eccles. 12.
data eius obserua: hoc est enim omnis
homo, ac si diceret; perfectus quisque e-
rit, si Dei mandata obseruauerit. Per-
fectio charitas est, quam habere non po-
testis, qui Dei negligit mandata: Hæc
est enim charitas Dei, vt mandata eius cu-
studiamus, inquit Diuus Ioannes. Ad 1. 10. 5.
hoc ergo, nempe vt perfectam Dei
charitatem obtineamus, plurimum
prodest ac iuuat tribulatio, quæ du-
pliciter nos absolutos & perfectos red-
dit, partim efficiendo animum nostrum
Dei capacem, partim etiam replendo il-
lum diuino liquore & cælesti manna
charitatis.*

Ad meliorem huiusce rei intelligen-
tiam, præsupponimus, cor nostrum vas
esse non vacuum, sed semper plenum,
vel proprio; vel amore Dei; ideoque
quanto plenius fuerit proprii, tanto
minus recipiet amoris diuini: quia im-
possibile est, duos istos amores sibi
contrarios, in gradu perfectionis si-
mul in vno corde versari. Quisquis
igitur cor suum pretiosissimo hoc cha-
ritatis liquore replere voluerit, diligen-
tiam adhibeat. necesse est, vt infimum

*August. in
terminis
suis.*

ac vilissimum suiipsius omniumque
terrenarum rerum amorem penitus
eodem excludat. Hinc sanctus Au-
gustinus ait : Vases , sed vas plenum
euacua quod tenes , ad recipiendum
id quod desideras : euacua amorem
mundi , vt replearis amore Dei. Qui
propter ad euacuandum atque abijci-
endum peruersum & noxium suiipsi-
us amorem , & ad percipiendum cha-
ritatem diuinam , perutilis ac necessa-
ria est tribulatio ; illuminat enim
atque erudit nos , vt consideramus
miserias & infirmitates nostras , con-
temptum & odium quoddam ad-
uersus nosmetipsos concipiamus
adhæc etiam causa est , vt agnoscamus
æstimemus , ac metuamus poenas
cruciatu damnatorum , euitemus
que peccatum , quod mortis & infer-
næ ianua est ; & ad bona , siue gaudi-
æternæ suspirantes & anhelantes , an-
bulemus per angustas semitas vi-
tutum , quemadmodum præcedens
capitulo ostendimus. Lumen autem
quod in nobis suscitatur , & affectum
quam in cordibus nostris generatur
tribulatio , firmum ac certum est in-
imum renunciandi voluptatibus & co-
cupiscentijs carnalibus , euitandique
fug

fugiendi opera mortis, ita vt animus
per tribulationem ab omni noxio liquo-
re euacuatus & purgatus, efficiatur ca-
pax amoris Dei.

Nec minus nobis commodi vel uti-
litas præstat, quando nimirum cordis
ac corporis nostri oculos aperit: nam
cum quis sanus & robustus subito infir-
matur, diues fortuito pauper efficitur,
honoratus contemnitur, potens debili-
tatur, lætus ac hilaris contristatur, deni-
que liber captiuus abducitur, tunc pri-
mum intelligimus fœlicitates humanas
non esse nisi ventum & somnium, quod
perit vt fumus, euanescit vt spuma vel
umbra; atque idcirco fit, vt minus eis
confidentes, nec gaudeamus cum ad-
ueniunt, nec contristemur aut dolea-
mus quando discedunt: neque enim la-
chrymis mutare naturam, nec cursum
impetuosi torrentis suspirijs nostris im-
pedire valemus. Vnde sapientissimus
quidam, non cum virum esse affirmat,
qui lapides atque ædificia corruere,
& homines mori miretur. Qua sen-
tentia sanctum Augustinum in ciuitate
Hipponensi à Vandalis obsessum, ^{In vita S.} sei-
psum frequenter consolatum esse, asse- ^{August.}
rit Possidonius.

Pfal. 4.

Alio præterea modo per tribulationem charitatis capaces efficimur, quando videlicet validis afflictionis ictibus extenditur cordis sinus, sicuti malleo dilatatur scyphus, quamobrem Psalmsista ait. *Cum inuocarem exaudivit me Deus iustitiæ meæ : in tribulatione dilatasti mihi.*

Rom. 5.

Act. 5.

Idem illud in nobis operatur Deus, cum vel à pœnis, quas sustinemus, nos liberat, vt tempestate sedara gratias agentes, ad ipsum recurramus; vel saltem quando afflictiones nostras mitigat dulcedine consolationis suæ: vnicam enim diuinæ consolationis guttula, sufficit ad temporandum & dulcorandum immensum amaritudinis oceanum, quemadmodum in SS. Martyribus contigisse manifestum est; ideoque sanctus Paulus gloriari se dicit in tribulationibus suis, & de Apostolis sanctus Lucas scribit: *Ibant gaudentes à conspectu concilij, quoniam digni habiti sunt pro nomine Iesu contumeliam pati.* Eâdem quoque de causa Dominus & Redemptor noster, centuplum in hac vita recepturos promittit, qui propter ipsum Parentes, aut agros, aut quicquam simile reliquissent, dicens ad discipulos suos:

AMEN

Amendico vobis, nemo est qui relique-
 rit domum, aut fratres, aut sorores, aut Mar. 10.
 patrem, aut matrem, aut filios, aut agros,
 propter me, & propter Euangelium: quis
 non accipiet centies tantum, nunc in tempo-
 re hac: domos, & fratres, & sorores,
 & matres, & filios, & agros, adiungens,
 cum persecutionibus, vt ostenderet non
 esse bona nobis temporalia daturum
 aut promissurum, sicut Iudæis quon-
 dam in veteri testamento promisit;
 sed varias ærumnas & persecutiones
 nos toleraturos ac perpassuros esse, si
 viam virtutis ingredi, & ipsum sequi
 voluerimus, qui spinas & tribulos mi-
 seriarum in rosas & iucundissimos
 flores conuertit, cuius etiam consolatio
 & recreatio centuplo melior est omni-
 bus mundi possessionibus.

Eques quidam Arnoldus nomine
 postquam diu militiæ operam naua-
 set, & post honores ac voluptates huius
 sæculi abiisset, tandem prædicatione
 sancti Bernardi ad pœnitentiam con-
 uersus, relictis omnibus religionem &
 ordinem Clareuallensem ingressus est.
 Quadam igitur vice, cum pius hic Dei
 famulus infirmitate oppressus decum-
 beret, iamque acerbissimo colici dolore:

C 5. vehem-

vehementissimè excrucietur, alloquebatur Deum his, vel similibus verbis: Vera sunt eloquia, & operata magnificata Domine IESV CHRISTE, quia optimè soluis quod promissisti, nec reuocas omne verbum; consolatio enim, quam in his meis doloribus & angustijs experior, centies excedit quantitatem eorum quæ propter te, tuique amorem dereliqui.

Nec mirum; reuera enim consolationis diuinæ vis tanta in ipso erat, vt eam quam corporis patiebatur infirmitatem, dissiparet, & amarum doloris sui calicem leniret. Nam sicut ad nutriendum & conseruandum hominem, pane DEVS non indiget, sed sola voluntate sua eum sustentare, & lapides in panem conuertere potest: ita nec delicijs nec voluptatibus vllis consolari & recreare animam necesse est, quia pœnæ & cruciatu consolationi atque recreationi diuinæ inseruiant, quando omnipotentis manu sua duros doloris lapides in panem suauissimum, & optimum electorum suorum conuertit alimentum.

Per hanc cœlestis gratiæ & auxili-
lij experientiam, disponunt ac præ-
parant afflicti & contristati cor suum
ad percipiendum amorem diuinum;
& quia res omnes terrenas, caducas,
& transitorias tanquam paludes vete-
tes, & corruptas cisternas aquam ad
restringendam sitim continere non
valentes, spernunt atque contem-
nunt, idcirco monstrat illis DEVS
fontem vitæ, qui eos abunde satiare
possit: nec solum ostendit, sed ducit
etiam, & quasi feros & indomitos e-
quos additis tribulationis calcaribus
ad properandum vrget, quia bonus est,
totumque se creaturæ communicare de-
siderat.

Atque hac ratione perfectionem
nobis acquirimus, quæ in charitate po-
sita est, attestante Diuo Paulo, qui dicit:
*Tribulatio patientiam operatur, patien-
tia autem probationem, probatio vero spem,
spes autem non confundit: quia charitas
Dei diffusa est in cordibus nostris, per
Spiritum sanctum, qui datus est nobis.*
Neque solummodo perfecti per tribu-
lationem efficimur; verum etiam in
perfectione adepti conseruamur: Est e-
nim cista quædam, quasi ferrea, in qua

Rom. 5.

69 DE TRIBVLATIONE

diuinæ gratiæ thesaurus reconditus, custoditur; est & præacuta spina, qua rosa defenditur, ne contrectata marcescat, & vigorem ac pulchritudinem amittat; denique cortex est & durum nucis putamen, quo cælestis dulcedinis nucleus clauditur. Postremò etiam animæ perfectio in miserijs & calamitatibus consistit, quia, vt ait sanctus Gregorius, ærumnæ & pœnæ nobis seruiunt tanquam axillæ ad volandum in cælum, vbi inuenitur integra & totalis perfectio & animæ foelicitas, vbi videt & amat infinitum bonum, à quo diuelli & separari non potest.

Lib. 6. Moral.
cap. 47.

Similitudines
de
scriptioes
tribulationis.

Super omnia autem hæc, tribulatio vānus est separans granum à palea, lima tollens ferri rubiginem, incus purificans aurum, sal cibos conseruans, malleus sinum cordis extendens, aqua concupiscentiæ flammam extinguens, imber cælestis terram animæ nostræ irrigans ad generandum varios fructus, ventus ignem amoris Dei accendens, medicina ægrotos sanans, torcular vvas conqualans, vt pretiosum emittant liquorem, cernam in signe gestamen filiorum, & pro-

LIBER PRIMVS. 611

& probatio certissima fidelium seruatorū
 Dei. Nam sicut pacis tempore Rex aut
 Princeps quispiam suū erga milites
 (gratificando scilicet & debita eis stipen-
 dia soluendo) declarat affectum; milites
 vicissim fortiter in prælio pro Rege pu-
 gnantes ac morientes quantoperè eum
 diligant, ostendunt: ita etiam prosperita-
 te & consolatione durante, cœlestis Rex
 suū quem erga nos habet amorem ma-
 nifestare solet, vt & nos contrā in tribu-
 latione existentes demonstramus, quā
 vel quantā ipsum dilectione prosequa-
 mur.

CAPVT X.

DE EFFECTIBVS QVOS TRI-
 bulatio operatur in malis.

Quemadmodū tribulatio purgat,
 illuminat, & perfectos efficit iu-
 stos, mirabilesque in eis patientiæ, humi-
 litatis ac confidētiae fructus producit; pa-
 ri ratione contraria hisce virtutibus vi-
 tia in malis atq; peruersis operatur. Nam
 sicut sub vno igne (ait S. Augustinus) au- *Lib. 1. de ci-*
 rum rutilat, palea fumat, & sub eadem *uit. Dei. 8.*
 tribula stipulæ comminuūtur, frumenta
 purgantur: nec ideò cum oleo amurca
 confunditur, quia eodem præli pondere

C. 71

expri-